

WAGNERIANA CATALANA Nº 25 ANY 2006

TEMA 3: OBRES 3.6: TETRALOGIA. DER RING DES NIBELUNGEN

TÍTOL: **PERSONATGES SECUNDARIS EN L'OBRA DE RICHARD WAGNER.**

GRANE, EL CAVALL DE LA WALQUÍRIA *

AUTOR: *Einhard Weber*

Hi ha insignificances en l'obra de Wagner? En estudiar la seva obra sempre ens crida l'atenció la transcendència que tenen personatges que a primera vista semblen secundaris: Ara parlarem de **Grane, el Cavall de Brunilda**.

Sigfrid (3er. Acte, 3ª Escena).

Després de travessar les flames i assolir el radiant espai de l'asolellat cim, **Sigfrid**, abans de descobrir **Brunilda**, canta: "Qui lla reposa a l'ombra del bosc? / Un corcer és; /jau profundament adormit."

Més tard diu **Brunilda**: "Allà veig **Grane**, /mon brau corcer; /que alegre pastura, /qui amb mi dormí!/amb mi l'ha tret **Sigfrid** del son."

Capvespre dels Déus (Pròleg)

Sigfrid diu a **Brunilda**: "... a canvi de tes Runes / jo t'ofereixo l'Anell."

Brunilda replica, posant-se encisada l'Anell al dit:"Que ell sigui mon únic tresor! / Per l'Anell pren el meu corcer! / Si abans, ardit, amb mi/ corria pels aires, amb mi perdé son valent posat .../mes on vulguis mena'l / àdhuc per flames, / sense por deu seguir-te **Grane**, /que a tu l'heroi meu /deu obediència!/ Doncs guarda'l bé;/ coneix ta veu./ Ah, que et duguït **Grane** sovint de **Brunilda** el record!"

Capvespre dels Déus(1er. Acte 1ª Escena).

Sigfrid s'apropa al Guibitxungs. En arri-bar, **Hagen** fa immediatament esment de **Grane** : "En una barca ... home i corcer!/"

La primera cosa que diu **Sigfrid** és: "On guardo el corcer?"i **Hagen** respon:"Jo cura en prenc".**Hagen** s'endu el cavall, mentre **Sigfrid** pensatiu el segueix amb la mirada.

En arribar a la següent frase de "La saviesa dels contes populars alemanys" de Rudolf Meyer: "El cavall apareix sempre en les Sagues i Mites com l'imatge de certs impulsos anímics, i sens dubte, d'instintives forces.", queda clar que l'

aparició de **Grane** no és cap ornament accessori, sinó que té un significat important. **Sigfrid** desperta les seves "forçes instintives" al mateix temps que **Brunilda**.

Brunilda en acomiadar-se de **Sigfrid**, al marxar vers "nous fets", li lliura, a canvi del transcendental Anell un present de la mateixa vàlua: les seves "Runes", la seva saviesa divina, en la figura de **Grane** i li suplica: "Doncs guarda'l bé."

Mes **Sigfrid** és massa ingenu i de bona fe per al món de **Hagen**, per mantenir allí la agenciada saviesa de **Brunilda**, i això queda simbolitzat quan, el primer que fa **Hagen** és agafar **Grane** i tancar-lo al seu estable.

És en la darrera escena de l'obra, quan ha retornat la saviesa, que **Brunilda** té de nou **Grane** prop seu i es llança amb ell al foc purificador.

Einhard Weber

Traduit de l'alemany per **Rosa Maria Safont**

* Article Publicat a "*Mitteilungen der Deutschen Richard Wagner Gessellschaft*"
num 38-39, juny 2001